



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2014. október 16.*

„Állami támogatások — Villamos energia — Kedvezményes díjszabás — A támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító és a visszatéríttetését elrendelő határozat — Előny — Indokolási kötelezettség — A támogatás összege — Új támogatás”

A T-177/10. sz. ügyben,

az **Alcoa Trasformazioni Srl** (székhelye: Portoscuso [Olaszország], képviselik: M. Siragusa, T. Müller-Ibold, F. Salerno, G. Scassellati Sforzolini és G. Rizza ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

az **Olasz Köztársaság** (képvisele: G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Fiorentino avvocato dello Stato)

beavatkozó,

az **Európai Bizottság** (képvisele: V. Di Bucci és É. Gippini Fournier, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az Olaszország által az Alcoa Trasformazioni számára bevezetett [helyesen: végrehajtott] C 38/A/04 (korábbi NN 58/04) és a C 36/B/06 (korábbi NN 38/06) állami támogatásokról szóló, 2009. november 19-i 2010/460/EK bizottsági határozat (HL 2010. L 227., 62. o.) megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, M. Kancheva és C. Wetter (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. december 12-i tárgyalásra

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, az Alcoa Trasformazioni Srl az olasz jog hatálya alá tartozó társaság, amely a szardíniai Portovesmében (Olaszország) és a venetói Fusinában (Olaszország) található két nyersalumínium-gyár tulajdonosa. E gyárakat a privatizációja keretében az Alumix SpA ruházta át a felperesre.
- 2 Az olasz kormány által az Alumix részére nyújtott állami támogatást illetően az [EK] [88.] cikk (2) bekezdése alapján a többi tagállamhoz és egyéb érdekelthez címzett közleményében – amelynek az Olasz Köztársaság részére történő megküldése és közzététele 1996. október 1-jén történt (HL C 288., 4. o., a továbbiakban: Alumix-határozat) – az Európai Közösségek Bizottsága, miután megvizsgálta az Alumix részére a privatizációja során biztosított különböző intézkedéseket, köztük az Olaszország inkumbens villamosenergia-szolgáltatója, az Entente nazionale per l'energia elettrica (ENEL) részéről a felperes tulajdonába került üzemeknek biztosított kedvezményes villamosenergia-díjszabást, ezzel a 2005. december 31-ig alkalmazandó díjszabással kapcsolatban megállapította, hogy az nem minősült az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak. E tekintetben a Bizottság megállapította többek között azt, hogy „amikor az ENEL [a felperes tulajdonába került üzemek részére] a nyersalumínium-gyártásért olyan díjat számláz[ott], amely fedez[te] [azok] változó költség[eit], és hozzájárul[t] azok fix költségeihez, akkor [a szokásos piaci feltételek mellett eljáró gazdasági szereplőnek megfelelő] magatartást tanúsít[ott], hiszen e díjak lehetővé te[tték], hogy legfontosabb ipari megrendelői számára olyan régiókban szolgáltatson villamos energiát, ahol villamos energiából jelentős a többlettermelés”.
- 3 Az Autorità per l'energia elettrica e il gas (olasz villamosenergia- és gázhatóság, a továbbiakban: AEEG) 1999. december 29-i 204/99. sz. határozatával a villamosenergia-díjszabás kezelését a helyi villamosenergia-forgalmazóknak engedte át. A felperes részére történő villamosenergia-szolgáltatást így a felperes helyi villamosenergia-forgalmazója, az ENEL a továbbiakban rendes díjszabással, nem pedig az előző pontban is említettek szerint 2005. december 31-ig alkalmazandó, 1995. december 19-i miniszteri rendelet (a GURI 1996. február 16-i 39. száma, 8. o., a továbbiakban: az 1995. évi rendelet) 2. cikkében meghatározott díjszabás alapján számlázta ki. E díjszabási különbség ellentételezése érdekében az ENEL a felperesnek visszatérítést nyújtott, amely a felperes villamosenergia-számlájában is szerepelt, és amelyet az összes olaszországi villamosenergia-fogyasztóra kivetett adójellegű járulékok révén finanszíroztak.
- 4 Az AEEG 2004. augusztus 9-i 148/04. sz. határozatával a helyi villamosenergia-forgalmazók helyett a Cassa Conguaglio per il settore elettrico (a villamosenergia-szektor elszámolási alapja, a továbbiakban: Elszámolási Alap) állami szervezetet bízta meg a villamosenergia-díjszabás kezelésével. Ennek alapján az Elszámolási Alap ugyanezen adójellegű járulék révén maga térítette vissza a felperesnek az ENEL által kiszámlázott díjszabás és az 1995. évi rendeletben meghatározott díjszabás közötti különbségnek megfelelő összeget.
- 5 Ezt követően elfogadták először a Minisztertanács elnökének 2004. február 6-i rendeletét (a GURI 2004. április 21-i 93. száma, 5. o., a továbbiakban: a 2004. évi rendelet), majd a 2005. március 14-i 35. sz. törvényerejű rendeletet (a GURI 2005. május 14-i 111. száma, 4. o.), amelyet – módosításokat követően – törvénnyé alakított a 2005. május 14-i 80. sz. törvény (a GURI 2005. május 14-i 91. számának rendes melléklete, a továbbiakban: 2005. évi törvény). A 2004. évi rendelet 1. cikke arra irányult, hogy a kedvezményes villamosenergia-díjszabás előnyeit kiterjessze többek között a Portovesme Srl-re és az Eurallumina SpA-ra. Jóllehet a szabályozást akként is lehetett értelmezni, hogy az a felperest megillető kedvezményes díjszabás 2007 júniusáig történő meghosszabbítására is irányul, e díjszabást ténylegesen nem alkalmazták a felperesre, amelyre továbbra is az 1995. évi rendelet vonatkozott egészen a 2005. évi törvény 11. cikke (11) bekezdésének hatálybalépéséig, amely 2010. december 31-ig meghosszabbította a két üzemére irányadó kedvezményes díjszabást.

- 6 Az említett díjszabást évente felül kellett vizsgálnia az AEEG-nek, amely 2005. október 13-án elfogadta a 217/05. sz. határozatot, amelynek értelmében a kedvezményes díjszabást 2006. január 1-jétől kezdve az amszterdami (Hollandia) és Frankfurt am Main-i (Németország) tőzsdén jegyzett árak emelkedésének függvényében évente legfeljebb 4%-kal kell emelni.
- 7 Sem a 2004. évi rendeletet, sem pedig a 2005. évi törvény 11. cikkének (11) bekezdését nem jelentették be a Bizottságnak.
- 8 A Bizottság az Olasz Köztársasággal a 2006. július 19-i levélben közölt határozattal megindította az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást a C 36/06 (korábbi NN 38/06) – „Az olaszországi energiaigényes iparágaknak biztosított kedvezményes villamosenergia-[díjszabás]” állami támogatással kapcsolatban (összefoglaló: HL C 214., 5. o., a továbbiakban: a 2006. július 19-i határozat).
- 9 A felperes 2006. november 29-én keresetet indított a Törvényszék előtt, elsődlegesen e határozat annyiban történő megsemmisítése iránt, amennyiben az a felperes két nyersalumínium-gyára részére biztosított villamosenergia-szolgáltatási díjszabásra vonatkozott, másodlagosan pedig e határozat annyiban történő megsemmisítése iránt, amennyiben a Bizottság e határozatban az említett díjszabást jogellenes új támogatásnak minősítette.
- 10 A Törvényszék a T-332/06. sz., Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2009. március 25-én hozott ítéletében (az EBHT-ban nem tették közzé) elutasította e keresetet. Ezt az ítéletet a Bíróság a C-194/09. P. sz., Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítéletében (EBHT 2011., I-6311. o.) fellebbezés alapján helybenhagyta.
- 11 A hivatalos vizsgálati eljárás az Olaszország által az Alcoa Trasformazioni számára bevezetett [helyesen: végrehajtott] C 38/A/04 (korábbi NN 58/04) és a C 36/B/06 (korábbi NN 38/06) állami támogatásokról szóló, 2009. november 19-i 2010/460/EK bizottsági határozat (HL 2010. L 227., 62. o., a továbbiakban: megtámadott határozat) elfogadásához vezetett, amelynek 1. cikke a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja azt az állami támogatást, amelyet az Olasz Köztársaság 2006. január 1-jétől kezdve jogellenesen nyújtott a felperesnek.
- 12 A Bizottság a megtámadott határozatban irrelevánsnak ítélte mind az Alumix-határozatban általa lefolytatott elemzést, mind pedig az olasz hatóságok és a felperes által annak bizonyítása érdekében előadott számításokat, hogy a felperesnek biztosított kedvezményes díjszabás megfelelt az Alumix-határozatban kialakított kritériumoknak. A Bizottság jelezte, hogy a visszatérítendő támogatás összege az Elszámolási Alap által a felperesnek kifizetett valamennyi ellentételezési támogatás összegének felel meg.
- 13 A venetói székhelyű üzemet illetően a Bizottság a megtámadott határozat 2. cikkében jelezte, hogy a támogatás visszatéríttetése a 2006. január 1-je és a megtámadott határozat elfogadásának időpontja, vagyis 2009. november 19. közötti időszakra vonatkozik. A szardíniai székhelyű üzemet illetően a Bizottság részleges visszafizetést írt elő, amennyiben a foganatosítandó visszatéríttetés a 2006. január 1-je és 2007. január 18. közötti időszakra vonatkozik.
- 14 A keresetlevél 1. A. mellékletéből kitűnik, hogy a megtámadott határozatot 2010. február 12-én közltek a felperessel.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2010. április 19-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2010. május 22-én benyújtott külön iratban a felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő a megtámadott határozat végrehajtásának annyiban történő felfüggesztése érdekében, amennyiben az a C 36/B/2006 (korábbi NN 38/2006) támogatásra vonatkozik, e kérelem keretében pedig azt is kérte, hogy a Törvényszék a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 17 A Törvényszék Hivatalához 2010. július 8-án benyújtott beadványában az Olasz Köztársaság kérelmezte, hogy a jelen eljárásban beavatkozóként részt vehessen a felperes kérelmeinek támogatása végett.
- 18 A Törvényszék elnöke a T-177/10. R. sz., Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2010. július 9-én hozott végzésével (az EBHT-ban nem tették közzé) az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet – a költségek kérdésében történő későbbi határozathozatal lehetőségének fenntartásával – elutasította.
- 19 A Bizottság 2010. augusztus 4-én benyújtotta a Törvényszék Hivatalához az ellenkérelmet.
- 20 A Törvényszék első tanácsának elnöke 2010. szeptember 13-i végzésével engedélyezte a beavatkozást az Olasz Köztársaság számára.
- 21 Az Olasz Köztársaság 2010. november 26-án benyújtotta a Törvényszék Hivatalához a beavatkozási beadványt.
- 22 A választ – hiánypótlást követően – 2010. december 1-jén nyújtották be a Törvényszék Hivatalához.
- 23 2011. február 1-jén beérkeztek a Törvényszék Hivatalához a felperesnek a beavatkozási beadványra tett észrevételei.
- 24 A viszonyválaszt és a Bizottságnak a beavatkozási beadványra tett észrevételeit 2011. március 1-jén nyújtották be a Törvényszék Hivatalához.
- 25 A Bíróság elnöke a C-446/10. P(R). sz., Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. december 14-én hozott végzésével (az EBHT-ban nem tették közzé) elutasította a fent hivatkozott, az Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2010. július 9-én hozott végzés elleni fellebbezést.
- 26 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele megváltozott, és az előadó bírót a hatodik tanácshoz osztották be, a jelen ügyet ennek a tanácsnak osztották ki. Ezt követően a jelen ügyet az ugyanezen tanácshoz tartozó új előadó bírónak osztották ki.
- 27 A Törvényszék részleges megújítását követően az előadó bírót a nyolcadik tanácshoz osztották be, a jelen ügyet tehát ennek a tanácsnak osztották ki.
- 28 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (nyolcadik tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott.
- 29 A Törvényszék a felperes és a Bizottság szóbeli előadásait és az általa írásban és szóban feltett kérdésekre adott válaszait a 2013. december 12-i tárgyaláson hallgatta meg. A beavatkozási minőségében szabályszerűen idézett Olasz Köztársaság annak ellenére, hogy erről nem tájékoztatta a Törvényszéket, az említett tárgyaláson nem vett részt.
- 30 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - semmisítse meg a megtámadott határozatot, amennyiben az a C 36/B/06 (korábbi NN 38/06) támogatásra vonatkozik;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

- 31 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 32 Az Olasz Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék adjon helyt a keresetnek.

A jogkérdésről

- 33 Keresetének alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.
- 34 E jogalapokat a felperes lényegében a következőkre alapítja: az elsőt az állami támogatásnak minősítés jogellenességére, mivel nem állt fenn a felperesnek biztosított előny; a másodikat a támogatás összegének téves meghatározásából eredő jogellenességre, arra az esetre, ha a Törvényszék helybenhagyná az állami támogatásnak minősítést; a harmadikat – szintén arra az esetre, ha e minősítés megalapozottnak bizonyulna – a közös piaccal összeegyeztethető regionális támogatást illetően a működési támogatásnak minősítés téves mivoltára, továbbá még annak elismerése esetén is, hogy működési támogatásról volt szó, arra, hogy az ilyen támogatás a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás (HL 1998. C 74., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 226. o.) alapján megengedett; a negyediket a megfelelő ügyintézés elvének, valamint a Szerződés közös piaccal összeegyeztethető regionális támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek megsértésére; az ötödiket a bizalomvédelem elvének megsértésére; a hatodikat pedig lényeges eljárási szabályok megsértésére.
- 35 A Törvényszék úgy ítéli célszerűnek, hogy először a hatodik, lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított jogalapot vizsgálja meg.

A hatodik, lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított jogalapról

- 36 Először is a hatodik jogalapról a Bizottság által vitatott elfogadhatósága kérdésében kell határozni.
- 37 A Bizottság szerint e jogalap annyira kevésbé van kifejtve, hogy nem felel meg a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikkének 1. §-ában meghatározott követelményeknek. A keresetlevél és a válasz vizsgálatából ugyanakkor kitűnik, hogy jóllehet a felperes okfejtései nagyon szűkszavúak, a felperes két, egyértelműen azonosítható részből álló jogalapot ad elő, amelyek közül az egyik a 2006. július 19-i határozat állítólagos érvénytelenségéből eredő, a megtámadott határozat jogszerűségét érintő következményekre (a keresetlevél 271. pontja), a másik pedig az említett határozat indokolásának hiányára vonatkozik (a keresetlevél 272. pontja, valamint a válasz 73. és 74. pontja). A jelen jogalapot tehát elfogadhatónak kell minősíteni.
- 38 Ebből következően másodszor egymás után meg kell vizsgálni a hatodik jogalap két részét.

A hatodik jogalapról a 2006. július 19-i határozat érvénytelenségével kapcsolatos eljárási hibára vonatkozó első részéről

- 39 A felperes azt állította, hogy „az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének alkalmazásával hozott végleges határozatot csak akkor [lehetett volna] jogszerűen elfogadni, ha a kontradiktórius jellegű hivatalos vizsgálat megindításáról szóló határozat érvényes lett volna”, továbbá hogy „abban az esetben, ha az eljárás megindításáról szóló határozatot megsemmisítenék, e megsemmisítés a megtámadott határozatra is kihatna, amely határozat kapcsán egy lényeges eljárási feltétel nem teljesül”.

40 Ugyanakkor a felperes – miután a Törvényszék nyilatkozattételre hívta fel azzal kapcsolatban, hogy szerinte milyen következmények származnak a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2009. március 25-én hozott azon ítéletből, amelyet a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítélet helybenhagyott, és amely teljes mértékben elismerte a 2006. július 19-i határozat jogszerűségét – a tárgyalás során akként nyilatkozott, hogy a hatodik jogalapjának első részét nem tartja fenn, amit a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek.

A hatodik jogalapnak az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó második részéről

41 A hatodik jogalap második részében a felperes az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik. E tekintetben azt állítja, hogy „a [megtámadott] határozatnak lényegi kérdésekben több súlyos indokolási hiányossága van” (a keresetlevél 272. pontja), és utal „az első négy jogalap keretében kifejtettekre” (a keresetlevél ugyanezen pontja).

42 Mindjárt az elején el kell utasítani a Bizottság által a jelen jogalap második részét illetően arra alapított elfogadhatatlansági kifogást, hogy a felperes érvei az indokolásnak csak a relevanciájára vonatkoznak, nem pedig arra, hogy az indokolás elégséges-e, vagy sem. Először is, az indokolási kötelezettséget a keresetlevél 69–74., valamint 78. és 79. pontja tárgyalja, amelyek a felperesnek biztosított előny fennállásának bizonyítását lehetővé tevő gazdasági elemzés hiányára vonatkoznak.

43 Továbbá és főként, a válasz pontosabb kifejtést tartalmaz, amennyiben az indokolási kötelezettség megsértése kapcsán kiemeli, hogy hiányzik a felperesnek biztosított előny fennállásának bizonyítását lehetővé tevő gazdasági elemzés, a piaci ár, a regionális fejlesztés figyelembevétele, valamint azok az okok, amelyek a virtuáliskapacitás-átengedési program (Virtual Power Plant, a továbbiakban: VPP-program) elutasítását eredményezték. Végeredményben, figyelembe véve, hogy az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap közrendi jellegű (a Bíróság 185/85. sz., Usinor kontra Bizottság ügyben 1986. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 1986., 2079. o.] 19. pontja, valamint C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1719. o.] 67. pontja), az ilyen jogalap még akkor is elfogadható, ha azt első alkalommal a válaszban hozzák fel (a Bíróság C-166/95. P. sz., Bizottság kontra Daffix ügyben 1997. február 20-án hozott ítéletének [EBHT 1997., I-983. o.] 21. és 25. pontja, valamint a Törvényszék T-258/09. sz., i-content kontra OHIM (BETWIN) ügyben 2011. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2011., II-3797. o.] 47. pontja). Ez annál inkább így van, ha a keresetlevélben említett, de kellő pontossággal ki nem fejtett jogalapot a válasz szakaszában bővebben előadják.

44 Ennek következtében egyrészt a keresetlevelet a válasszal együtt kell értelmezni, másrészt pedig meg kell állapítani, hogy a felperes a hatodik jogalap keretében nem a fent említett körülmények figyelembevételének hiányát kifogásolja a Bizottsággal szemben, hanem azt, hogy e körülményekről a megtámadott határozat nem tesz említést. A hatodik jogalap második részének elfogadhatósága tehát önmagában megállapítható.

45 Először is az érdemi jogalapokra történő azon egyszerű utalást kell megvizsgálni, amelyet a második, harmadik és negyedik jogalapot illetően fogalmaztak meg, ezt követően pedig azokat a kifogásokat, amelyeket a felperes a keresetlevélben (az első jogalap keretében, amelyre a hatodik jogalap utal) adott elő és a válaszban egészített ki.

46 Az első esetet illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az ekkor hatályos EK 253. cikk megsértésére alapított jogalap, amely az indokolás hiányára vagy elégtelenségére vonatkozik, az EK 230. cikk értelmében vett lényeges eljárási szabályok megsértésének körébe tartozik (a fent hivatkozott Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben hozott ítélet 67. pontja, valamint a Törvényszék T-158/99. sz., Thermenhotel Stoiser Franz és társai kontra Bizottság ügyben 2004. január 13-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1. o.] 97. pontja). Más a helyzet azon kifogásokat illetően, amelyek tulajdonképpen értelemben nem az indokolás hiányára vagy elégtelenségére

vonatkoznak, hanem valójában egybemosódnak a megtámadott határozat megalapozottságára, és ekképpen e jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozó kifogással (a Törvényszék fent hivatkozott Thermenhotel Stoiser Franz és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 97. pontja, valamint a T-162/06. sz., Kronoply kontra Bizottság ügyben 2009. január 14-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1. o.] 23. pontja). E kifogásokat az ilyen jogalap keretében csak elutasítani lehet (a Törvényszék fent hivatkozott Thermenhotel Stoiser Franz és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 97. és 98. pontja, valamint a T-257/10. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 53. pontja).

- 47 A második esettel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikkben megkövetelt indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint a jogi aktust kiadó intézmény érvelését világosan és egyértelműen kell megfogalmazni, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, az uniós bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye.
- 48 Az indokolási kötelezettséget az adott eset körülményei alapján kell megítélni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, amennyiben azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EK 253. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is. Különösen, a Bizottság nem köteles állást foglalni az érdekeltek által elé terjesztett minden érvet illetően, hanem elegendő, ha a határozat rendszerét illetően alapvető fontossággal bíró tényeket és jogi érveket ismerteti (a Bíróság C-350/88. sz., Delacre és társai kontra Bizottság ügyben 1990. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-395. o.] 16. pontja; a Törvényszék T-198/01. sz., Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság ügyben 2004. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2717. o.] 59. és 60. pontja, valamint a T-123/09. sz., Ryanair kontra Bizottság ügyben 2012. március 28-án hozott ítéletének 178. pontja).
- 49 A fenti megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni, hogy a Bizottság kellően megindokolta-e a megtámadott határozatot egyrészt azon gazdasági elemzést illetően, amelynek alapján a felperesnek biztosított előny fennállása megállapítást nyert, másrészt azzal kapcsolatban, hogy mit kellett a piaci árak tekinteni, harmadrészt azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság megvizsgálta, hogy a támogatás a regionális fejlesztés címén megengedhető volt-e, negyedrészt pedig a VPP-program elutasításához vezető okokkal kapcsolatban.
- 50 Így először is azon gazdasági elemzést illetően, amelynek alapján a Bizottság megállapította a felperesnek biztosított előny fennállását, a megtámadott határozat vizsgálatából kitűnik, hogy a Bizottság először is felidézte az Alumix-határozat háttérét képező gazdasági összefüggéseket (a megtámadott határozat (33)–(38) preambulumbekzdése), mielőtt kiemelte volna az olasz villamosenergia-piacot ezt követően meghatározó jelentős fejleményeket (a megtámadott határozat (39)–(43) preambulumbekzdése), hogy végül egy egész szerkezeti egységet (a megtámadott határozat „Az előny megléte” című 6.2.1. pontja) szenteljen azon piac elemzésének, amelyen a felperes működött (a megtámadott határozat (145)–(158) preambulumbekzdése). Emlékeztetve többek között arra, hogy a monopolhelyzettel összefüggésben elfogadott Alumix-határozat nem volt átültethető a liberalizált villamosenergia-piac keretei közé (a megtámadott határozat (150) preambulumbekzdése), a Bizottság a fenti 71. pontban hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítélettel összhangban hangsúlyozta, hogy „a valós piaci körülmények[et]” kell figyelembe venni (a megtámadott határozat (146) preambulumbekzdése). A Bizottság azt is részletesen kifejtette, hogy miben nyilvánult meg a szardíniai piac különlegessége (a megtámadott határozat (155), valamint (226)–(231) preambulumbekzdése).
- 51 Másodszor a piaci árat illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a felperesnek felszámított ár az olasz állam beavatkozása folytán volt alacsonyabb annál az árnál, amelyben a felperes valós piaci körülmények között részesült volna, mivel ha a felperes ezt az árat közvetlenül a kérdéses régiókban működő egyik villamosenergia-szolgáltatóval alkudhatta volna ki, nem lett volna szükség ezen állami

beavatkozásra (a megtámadott határozat (145) preambulumbekzdése). A Bizottság a megtámadott határozat (146)–(152) preambulumbekzdésében kifejtette azokat az okokat, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy a felperes által végzett piaciár-számítást el kell utasítania, a megtámadott határozat (153) és (154) preambulumbekzdésében ezenkívül pontosítva, hogy az említett számítás téves volt, mivel az alaptermelésű, vagyis a leggazdaságosabb erőművek termelési határkölségeinek felelt meg. Márpedig a Bizottság hangsúlyozta, hogy ilyen kölségeket a piacon csak csúcsidőszakon kívül lehet elérni, miközben a felperes nem csupán az ilyen időszakokban fogyasztott villamos energiát, hanem a nap 24 órájában. A Bizottság végül pontosításokkal szolgált a szardíniai piaci árat illetően (a megtámadott határozat (230) preambulumbekzdése), megjegyezve, hogy a felperesnek felszámított díjszabás nem felelt meg az Alumix-határozatban megállapított kritériumoknak, még ha feltételezzük is, hogy e kritériumok a jelen esetben alkalmazhatók (a megtámadott határozat (155) preambulumbekzdése).

52 Harmadszor a támogatás regionális fejlesztés címén való megengedhetőségét illetően a megtámadott határozat (60)–(67) preambulumbekzdésének olvasatából a felperesek állításával ellentétben az tűnik ki, hogy a Bizottság megvizsgálta e lehetőséget a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatásra tekintettel (a megtámadott határozat (60) preambulumbekzdése), megállapítva, hogy Veneto nem szerepelt a jogosult régiók között (a megtámadott határozat (61) preambulumbekzdése), ami kizárja a felperes egyik üzemét. A szardíniai székhelyű másik üzemet illetően a Bizottság megállapította, hogy e régió 2006. december 31-ig támogatásra jogosult volt (a megtámadott határozat (62) preambulumbekzdése), a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatás (HL 2006. C 54., 13. o.) alapján viszont már nem volt az, a felperes vonatkozásában azzal a kivétellel, hogy „a létező működési támogatások lineáris megszüntetésére” engedélyezett kétéves átmeneti időszak kedvezményében részesülhetett (a megtámadott határozat (66) preambulumbekzdése). A Bizottság tehát azt igyekezett feltárni, hogy a támogatás szükséges volt-e (a megtámadott határozat (63) preambulumbekzdése), illetve a regionális hátrányokkal arányos volt-e (a megtámadott határozat (64) preambulumbekzdése), és nemleges következtetésre jutott. A Bizottság azt is megállapította, hogy a támogatás reálértéken nem volt fokozatosan csökkenő mértékű (a megtámadott határozat (65) preambulumbekzdése), összességében időszerűtlennek ítélve azt, hogy „néhány hónapra új [működési] támogatásokat vezessenek be”, majd azokat „fokozatosan szüntessék meg”, különös tekintettel „a felmerült kételyekre és a támogatás versenytorzító jellegére” (a megtámadott határozat (66) preambulumbekzdése). A Bizottság végül „kételyeket támasztott” a felperesnek biztosított díjszabás odaítélésének lehetőségével kapcsolatban, „[akár] regionális támogatásként, [...] [akár pedig] bármely egyéb [...] jogcímen” (a megtámadott határozat (67) preambulumbekzdése).

53 Ráadásul a megtámadott határozat („A regionális állami támogatásokról szóló iránymutatással való összeegyeztethetőség [Szardínia]” című 6.5.1. pontban) olyan kerek egész szövegrészt tartalmaz, amely mintegy húsz preambulumbekzdésben foglalja össze a Bizottság ezzel kapcsolatos álláspontját (a megtámadott határozat (220)–(240) preambulumbekzdése), különösen „[a] regionális fejlődéshez való hozzájárulás” kérdését illetően (a megtámadott határozat 6.5.1.2. pontja, valamint (232)–(237) preambulumbekzdése).

54 Negyedszer, ami a VPP-programot illeti, a megtámadott határozat azt is több alkalommal említi. A Bizottság említést tesz e programról a jogvita időbeli sorrendben való bemutatása során, megjegyezve, hogy „felvetette” az említett program elfogadásának „lehetőségét” (a megtámadott határozat (18) preambulumbekzdése), és ezzel kapcsolatban az Olasz Köztársasággal is leveleket váltott (a megtámadott határozat (18)–(20) preambulumbekzdése). A Bizottság az e tagállammal tartott megbeszélésekről is említést tesz (a megtámadott határozat ugyanezen preambulumbekzdései). Különösen, a megtámadott határozat e kérdéssel kapcsolatban olyan szövegrészt tartalmaz (a „Javaslat virtuális erőmű létrehozására [Szardínia]” című 6.5.3. pont), amely „[a]z olasz VPP ismertetés[ére]” (a megtámadott határozat 6.5.3.1. pontja) és „[a] díj [VPP alapján való] összeegyeztethetőség[ére]” (a megtámadott határozat 6.5.3.2. pontja) vonatkozó két további szerkezeti egységből áll. E szövegrész (a megtámadott határozat (246)–(259) preambulumbekzdése) részletesen bemutatja a VPP-programot és azokat az okokat, amelyek alapján a Bizottság „a jelen esetben arra a következtetésre jutott, hogy a VPP

nem ad[ott] elégséges alapot a támogatás összeegyeztethetőségének igazolására sem a megvalósítását követő átmeneti időszakra, sem a megvalósítást megelőző időszakra” (a megtámadott határozat (253) preambulumbekzdése).

- 55 Következésképpen a felperes által konkrétan említett négy kérdést illetően a megtámadott határozat közel sem szükséztavú, hanem olyan részletes és érvekkel alátámasztott indokolást tartalmaz, amely lehetővé teszi mind a felperes számára a megtett intézkedés indokainak megismerését, mind pedig az európai uniós bíróság számára a felülvizsgálati jogkörének gyakorlását.
- 56 A fentiekből következik, hogy a hatodik jogalap második részét el kell utasítani, ami az első résztől való elállást figyelembe véve e jogalap elutasítását eredményezi.
- 57 Most pedig a felperes ötödik jogalapját kell megvizsgálni, mivel e vizsgálat eredményeként a Törvényszék meghatározhatja az Alumix-határozat pontos alkalmazási körét.

Az ötödik, a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított jogalapról

- 58 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozat elfogadásával megsértette a bizalomvédelem elvét. Hangsúlyozni kell, mint ahogy végeredményben a felperes is elismeri, hogy az e jogalap keretében általa előadott bizonyos érveket „már a [2006. július 19-i határozat] megsemmisítése iránti kereset keretében is a Törvényszék elé terjesztette” (a keresetlevél 225. pontja), ezen érveknek pedig a Törvényszék „nem adott helyt” (a keresetlevél ugyanezen pontja). A felperes ezen érvek újbóli vizsgálatát kéri, különösen az említett érvek szélesebb alkalmazási köre miatt, valamint azért, mert a megtámadott határozat nem ugyanolyan jellegű, mint a 2006. július 19-i határozat. A Törvényszék és a Bíróság által a határozataikban tett megállapításokat figyelembe véve, de nem csupán azokra szorítkozva kell tehát választ adni az ötödik jogalap öt részére, amelyek a következőkön alapulnak: először is azon a jogos bizalmon, amellyel az Olasz Köztársaság és a felperes a támogatás felperesre gyakorolt hatásainak állandósága miatt rendelkezhetett azzal kapcsolatban, hogy a szóban forgó támogatás létező és nem új, ezért pedig a megtámadott határozat az EK 88. cikk (mivel a felperes által hivatkozott EUMSZ 108. cikk *ratione temporis* nem alkalmazható) megsértésének minősül; másodsor, az általa keletkező jogos bizalmon, hogy a Bizottság, amelynek a felperes szerint tudomása volt az 1995. évi rendeletben meghatározott határidő óta bekövetkezett jogszabályi változásról, nem reagált az új olasz jogszabályi rendelkezések elfogadására, ezáltal pedig a felperes azt feltételezhette, hogy a szóban forgó támogatást létezőnek kell tekinteni; harmadszor, az Alumix-határozat időben korlátlan jellegén; negyedszer, az abból eredő különleges jogos bizalmon, hogy az 1995. évi rendeletből következő díjszabást úgy tekintették, mint ami nem minősül állami támogatásnak; ötödször pedig azon, hogy a felperes jogos bizalmát megerősítette a Bizottság által a hivatalos vizsgálati eljárás során tanúsított magatartás, amely különösen egy 2007. január 19-én kelt levélben jutott kifejezésre.
- 59 A jelen jogalap különböző részeinek vizsgálata előtt emlékeztetni kell arra, hogy a bizalomvédelem elve mire terjed ki, valamint azon feltételekre, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy ezt az elvet alkalmazni lehessen.
- 60 Az uniós jog alapvető elveként (a Bíróság C-104/97. P. sz., Atlanta kontra Európai Közösség ügyben 1999. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-6983. o.] 52. pontja) a bizalomvédelem elve lehetővé teszi minden olyan gazdasági szereplő számára, amelynek vonatkozásában valamely intézmény megalapozott várakozásokat keltett, hogy hivatkozzék erre az elvre (a Bíróság 265/85. sz., Van den Bergh en Jurgens és Van Dijk Foods Products (Lopik) kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 1987. március 11-én hozott ítéletének [EBHT 1987., I-1155. o.] 44. pontja, valamint a C-369/09. P. sz., ISD Polska és társai kontra Bizottság ügyben 2011. március 24-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-2011. o.] 123. pontja; a Törvényszék T-328/09. sz., Producteurs de légumes de France kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítéletének 18. pontja). Mindazonáltal, ha az elővigyázatos és körültekintő gazdasági szereplő számíthat az érdekeit esetleg érintő uniós intézkedés

elfogadására, annak elfogadása esetén nem hivatkozhat az említett elvre (a Bíróság 78/77. sz. Lührs-ügyben 1978. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 1978., 169. o.] 6. pontja, valamint a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2009. március 25-én hozott ítélet 102. pontja). A bizalomvédelem elvére való hivatkozás jogának fennállásához három feltétel teljesülése szükséges. Először az uniós adminisztrációnak pontos, feltételhez nem kötött és egybehangzó, valamint arra felhatalmazott és megbízható forrásokból származó ígéreteket kell adnia az érdekelt számára. Másodszor ezen ígéreteknek jogos várakozást kell kelteniük abban a személyben, akinek azokat adják. Harmadszor az adott ígéreteknek összhangban kell állniuk az alkalmazandó szabályokkal (lásd a fent hivatkozott Producteurs de légumes de France kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 19. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 61 Közelebbről, ezen elvnek az állami támogatások területén való alkalmazhatóságát illetően pontosítani kell, hogy – tekintettel a bejelentési kötelezettség által annak érdekében betöltött alapvető szerepre, hogy lehetővé tegye az állami támogatások Bizottság általi kötelező jellegű ellenőrzésének hatékonyságát – a támogatás által kedvezményezett vállalkozások főszabály szerint csak akkor bízhatnak jogosan a támogatás szabályszerűségében, ha azt az EK 88. cikkben előírt eljárás betartásával nyújtották, és a gondos piaci szereplőnek rendszerint meg kell tudnia bizonyosodni arról, hogy ezen eljárást betartották-e. Különösen nem állhat fenn a támogatás kedvezményezettjének az adott időpontban arra vonatkozó jogos bizalma, hogy a támogatást szabályszerűen nyújtották, ha a támogatást az EK 88. cikk (3) bekezdése értelmében jogellenesen, a Bizottságnak való előzetes bejelentés nélkül hajtották végre (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Producteurs de légumes de France kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 20. és 21. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), kivéve ha rendkívüli körülmények állnak fenn (a Törvényszék T-427/04. és T-17/05. sz., Franciaország és France Télécom kontra Bizottság ügyben 2009. november 30-án hozott ítélet [EBHT 2009., II-4315. o.] 263. pontja).
- 62 Az eddigi megfontolásokra tekintettel egymás után meg kell vizsgálni a jelen jogalap harmadik, második, negyedik, első és ötödik részét.

Az ötödik jogalap harmadik, az Alumix-határozat időben korlátlan jellegére vonatkozó részéről

- 63 Mivel a Bizottság az Alumix-határozatban állást foglalt az 1995. évi rendelettel – amely 2005. december 31-én kifejezetten hatályát veszítette – bevezetett támogatás közösségi joggal való összeegyeztethetőségéről, a határozatának időbeli hatálya nem terjedhetett túl az annak tárgyát képező intézkedés időbeli hatályán. Mint azt a Bizottság az ellenkérelmében helyesen felidézi, a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2009. március 25-én hozott ítélet 105. és 106. pontja már levezette ezt az okfejtést. Az említett okfejtést megerősítette a Bíróság, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által az Alumix-határozatban tett megállapítások alapján a felperes nem bízhatott jogosan abban, hogy e határozat következtetései a 2006. július 19-i határozatban vizsgált díjszabásra is kiterjeszthetők (a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítélet 134. pontja), a Törvényszék tehát helyesen állapította meg, hogy az Alumix-határozat a felperes részéről nem keletkeztethetett jogos bizalmat az e határozatban foglalt következtetések állandósága tekintetében (a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítélet 135. pontja).
- 64 A fenti indokok alapján tehát az ötödik jogalap harmadik részét el kell utasítani.
- Az ötödik jogalap második, az azáltal keletkező jogos bizalomra alapított részéről, hogy a Bizottság az új olasz jogszabályi rendelkezések elfogadása óta nem reagált
- 65 Hangsúlyozni kell, hogy ha egyfelől az Alumix-határozat csak az 1995. évi rendelettel bevezetett támogatás időtartamára terjed ki, akkor másfelől azt, hogy a Bizottság nem reagált, nem lehet akként értelmezni, hogy ez a felperes részéről jogos bizalmat keletkeztethetett.

- 66 Először ugyanis meg kell jegyezni, hogy a felperes okfejtése téves előfeltevésen alapul, amennyiben akként érvel, hogy a Bizottságnak tudomása volt a vitatott rendelkezésekről, miközben itt kell megvizsgálni, hogy az Olasz Köztársaság e rendelkezéseket bejelentette-e a Bizottságnak. A 2004. évi rendeletet illetően a megtámadott határozatból kitűnik (az említett határozat (1)–(3) preambulumbekzdése), hogy e tagállam a Bizottság kezdeményezésére szolgált információkkal, és a Bizottságnak a sajtóban megjelenő különböző cikkek keltették fel a figyelmét. A 2005. évi törvény tekintetében az ügyiratból szintén kitűnik, mint ezt a tárgyaláson is megerősítették, hogy az említett törvény 11. cikkének (11) bekezdését – ellentétben a 11. cikkének (12) bekezdésével – nem jelentették be a Bizottságnak, amit egyébként már a Bíróság is megállapított (a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítélet 16. pontja). Alkalmazni kell tehát a fenti 61. pontban hivatkozott azon ítélkezési gyakorlatot, amely szerint a támogatás kedvezményezettjének nem állhat fenn arra vonatkozó jogos bizalma, hogy a támogatást szabályszerűen nyújtották, ha a támogatást a Bizottságnak való előzetes bejelentés nélkül hajtották végre.
- 67 Hasonlóképp megalapozatlan az az állítás, amely szerint a Bizottság tétlen maradt volna, mivel a szóban forgó információkat olyan eljárás keretében szolgáltatták neki, amelyet ő maga kezdeményezett. E feltételek mellett semmilyen jogos bizalom nem keletkezhetett a Bizottság bejelentést követő tétlenségéből, mivel sem a tétlenség, sem pedig a bejelentés nem nyert bizonyítást.
- 68 Másodsor, és mindenesetre, a jelen ügyben vitathatatlanul nem állnak fenn pontos, feltételhez nem kötött és egybehangzó ígéretek.
- 69 Az ötödik jogalapnak tehát a második részét is el kell utasítani.

Az ötödik jogalap negyedik, az abból eredő jogos bizalomra alapított részéről, hogy az 1995. évi rendeletről következő díjszabást úgy tekintették, mint ami nem minősül állami támogatásnak

- 70 Az ötödik jogalap harmadik részének vizsgálata keretében tett megállapításokból kitűnik, hogy a 2005. december 31-én hatályát vesztrő, vagyis korlátozott időbeli hatállyal rendelkező 1995. évi rendelet – amely az Alumix-határozat tárgyát képezte – egyedül a vizsgált időszak tekintetében lehetett úgy tekinteni, mint ami nem minősül állami támogatásnak. Mint azt a Törvényszék által e kérdésben lefolytatott elemzést illetően a Bíróság megállapította (a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítélet 135. pontja), a felperesnek nem lehetett jogos bizalma az e határozatban foglalt következtetések állandósága tekintetében.
- 71 Következésképpen az ötödik jogalap negyedik részét el kell utasítani.

Az ötödik jogalap első, a szóban forgó támogatás felperesre gyakorolt hatásainak állandósága folytán keletkező azon jogos bizalomra alapított részéről, hogy e támogatás létező

- 72 A fenti 60. és 61. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatból következik, hogy valamely gazdasági szereplő csak akkor hivatkozhat a bizalomvédelem elvének megsértésére, ha ésszerűen elővigyázatos, körültekintő és gondos volt. E feltételek mellett a felperesnek egyrészt szem előtt kellett volna tartania, hogy az 1995. évi rendelet alapján öt megillető, a rendes díjszabáshoz képest *per definitionem* eltérően alapuló kedvezményes díjszabást tíz évre írták elő, a felperes pedig semmiképp nem lehetett biztos annak meghosszabbításában. Másrészt, a felperes nem hagyhatta figyelmen kívül az öt kezdetben megillető kedvezményes díjszabás meghatározásának mechanizmusát, ezt követően pedig nem vonatkoztathatott el attól, hogy e mechanizmus számos olyan változáson ment keresztül, amelyekről a Bizottságnak még nem volt módja állást foglalni. Ráadásul éppen e változásokat figyelembe véve téves az 1995. évi rendeletről eredő kedvezményes díjszabás állandó hatásait emlegetni, mivel e rendeletet több alkalommal módosították, ideértve különösen a díjszabás 4%-os felső határ melletti éves naprakésszé tételére irányuló, a 2005. évi törvénynek az AEEG általi értelmezéséből eredő módosítást (lásd a fenti 6. pontot, valamint a megtámadott határozat (49) és (50) preambulumbekzdését).

73 A fenti körülmények összességére tekintettel a felperes ésszerűen elővigyázatos, körültekintő és gondos gazdasági szereplőként nem alapíthatott jogos bizalmat arra, hogy a kezdeti díjszabás majd állandóan fennmarad, és létező támogatásnak minősülhet, főleg miközben e díjszabás az Alumix-határozat óta jelentősen átalakult, ez pedig még akkor is így van, ha a felperes továbbra is kedvezményes díjszabásban részesült.

74 Az ötödik jogalap első részét tehát el kell utasítani.

Az ötödik jogalap ötödik, arra alapított részéről, hogy a felperes jogos bizalmát megerősítette a Bizottság által a hivatalos vizsgálati eljárás során tanúsított magatartás, amely különösen egy 2007. január 19-én kelt levélben jutott kifejezésre

75 Az, hogy a Bizottság a 2007. január 19-i levélben megbeszéléseket kezdeményezett az Olasz Köztársasággal (és nem a felperessel) a VPP-program tárgyában, nem csupán nem lehet kihatással arra a létezőtámogatás-jellegre, amelyet a felperes a vitatott olasz jogszabályi rendelkezésekkel végrehajtott intézkedések tekintetében próbál elismertetni, valamint arra a jogos bizalomra, amelyről a felperes – tévesen – úgy vélte, hogy jogosult azt a Bizottság által az Alumix-határozatban megfogalmazott következtetésekre alapítani, hanem különösen, az említett levél, amennyiben az az átmeneti intézkedések elfogadásának lehetőségét illetően csupán megindította a tárgyalásokat, *per definitionem* nem tartalmazhatott pontos, feltételhez nem kötött és egybehangzó ígéreteket.

76 Ebből következik, hogy az ötödik jogalap ötödik részét, következésképpen pedig az ötödik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

77 A keresetben előadott további négy jogalapot a Törvényszék a felperes beadványai szerinti sorrendben fogja megvizsgálni.

Az első, arra alapított jogalapról, hogy a felperesnek biztosított előny hiányában jogellenes az állami támogatásnak minősítés

78 Az első jogalap, amelynek keretében a felperes az EUMSZ 107. cikk (valójában a *ratione temporis* alkalmazandó EK 87. cikk) megsértésére hivatkozik, több szerkezeti egységre tagolódik, amelyek közül az első az állami támogatások területén gyakorolt bírósági felülvizsgálat terjedelmére, valamint az e területen a Bizottságot terhelő indokolási közettségre vonatkozik. Ez utóbbi kérdést illetően a hatodik jogalap második részének vizsgálata keretében megállapítást nyert, hogy a megtámadott határozat megfelelt az EK 253. cikkből eredő követelményeknek. Ami az uniós bíróság által az állami támogatások területén gyakorolt felülvizsgálatra vonatkozó általános megfontolásokat illeti, azok nem tartalmazzák a megtámadott határozat jogellenességével kapcsolatos semmilyen konkrét kifogást, ezért azokat mint hatástalanokat el kell utasítani.

79 Az első jogalapot valójában három érven lehet összefoglalni: a Bizottságnak azt kellett volna megállapítania, hogy az Alumix-határozatban kialakított kritériumokat kell alkalmazni, aminek alapján a Bizottság az utóbbi határozat szerintivel azonos következtetésre jutott volna, vagyis arra, hogy nem áll fenn állami támogatás (az első jogalap D. és E. pontja); a Bizottságnak gazdasági elemzést kellett volna lefolytatnia annak meghatározása érdekében, hogy adott esetben fennáll-e a felperesnek biztosított előny (az első jogalap B. pontja); ez pedig mindenestre azzal járt volna, hogy a Bizottság érvelési keretként a piac rendes működését vegye alapul (az első jogalap C. pontja).

80 E három pontot egymás után meg kell vizsgálni.

81 A Bizottság azon álláspontjával szemben megfogalmazott kifogást illetően, hogy az Alumix-határozatban kialakított kritériumok a jelen ügyben nem alkalmazhatók, pontosítani kell, hogy itt nem az Alumix-határozat időbeli hatályával kapcsolatos kérdéstről van szó, amelyet a Törvényszék az

ötödik jogalap vizsgálata keretében elbírált, hanem az időközben bekövetkezett azon gazdasági és jogszabályi változásokról, amelyek következtében nem lehet ismételtlen hasonló határozatot hozni. Márpedig, mint azt a Bizottság helyesen kifejti, „a szolgáltató által felszámított árról az állam által szubvencionált díjszabásra való áttérésnél nehéz lényegesebb változást elképzelni” (az ellenkérelem 54. pontja).

- 82 Amíg az első esetben a felperesnek biztosított díjszabás a valamely – akár monopolhelyzetben lévő – szolgáltató (a jelen esetben az ENEL) által az egyik legfontosabb ügyfelének biztosított árengedménnyel lehetett egyenértékű (lásd e tekintetben a megtámadott határozat (36) és (37) preambulumbeközdését), addig a megtámadott határozat tárgyát képező intézkedések az olasz hatóságok által meghatározott, adójellegű járulékból finanszírozott olyan árcsökkentést tartalmaznak, amely lehetővé teszi, hogy a felperesnek visszatérítsék a vállalkozásokkal szemben rendes körülmények között kiszámlázott díjszabás és a felperes részére korábban elismert kedvezményes díjszabás közötti különbséget. Márpedig, mivel az ekkor kialakított kedvezményes díjszabásnak magából a természetéből következik, hogy a felperes az Elszámolási Alapon keresztül állami források felhasználásával térítette vissza magának az ENEL által az üzemeknek felszámított villamosenergia-díjszabás, valamint az 1995. évi rendeletben meghatározott díjszabás közötti különbséget, e megállapítás önmagában elegendő azon kijelentés alátámasztásához, amely szerint a felperes üzei nem viselték az összes olyan terhet, amelyek rendes körülmények között a költségvetéseikre hárultak volna (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2009. március 25-én hozott ítélet 68. pontját, valamint a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítélet 83. pontját).
- 83 A Bizottság tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az Alumix-határozatban kialakított kritériumokat a jelen esetben nem lehetett alkalmazni.
- 84 A második pontot illetően hangsúlyozni kell, hogy – mint azt a Törvényszék a hatodik jogalap második részének vizsgálata keretében már kifejtette – a Bizottság számos olyan gazdasági jellegű mutatóval szolgált, amelyek egyaránt vonatkoztak a piac alakulására (a monopólium megszűnése) és a felperesek üzeinek sajátos jellemzőire (például a szardíniai villamosenergia-piac elemzése). A Bizottság tehát tiszteletben tartotta az EK 87. cikket, amely megköveteli tőle annak bizonyítását, hogy a támogatott vállalkozásnak gazdasági előnyt biztosítottak (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-228/99. és T-233/99. sz., Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. március 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-435. o.] 251. és 257. pontját, valamint a T-163/05. sz., Bundesverband deutscher Banken kontra Bizottság ügyben 2010. március 3-án hozott ítéletének [EBHT 2010., II-387. o.] 98. pontját). Ezzel szemben nem volt szükséges, hogy a Bizottság egyéb érveket fejtsen ki, mivel a felperesnek biztosított előny a kialakított mechanizmus egyszerű ismertetéséből is kitűnt. Azoknak az összetett gazdasági értékeléseknek, amelyek például a piaczgazdasági magánbefektető kritériumának alkalmazásához szükségesek, nincs semmilyen hasznuk az adójellegű járulékból finanszírozott olyan ellentételezési mechanizmus fennállása esetén, amely arra irányul, hogy a társaságot mentesítse az Unió területén általa forgalmazott termékek előállításához szükséges villamosenergia-terhek egy részének megfizetése alól. A Bizottság tehát nem volt köteles a megtámadott határozatban szereplőnél kifinomultabb gazdasági elemzést lefolytatni.
- 85 Ami a felperes harmadik, arra vonatkozó érvét illeti, hogy a Bizottságnak rendes piaci keretek között, nem pedig a létező piac keretei között kellett volna levezetnie az okfejtését, elegendő emlékeztetni arra, hogy – mint ez az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik – az állami támogatásokat önmagukban kell értékelni, nem pedig olyan célkitűzésekre tekintettel, amelyek például a piac nem kellően versengő jellegének orvoslására irányulnak (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-372/97. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3679. o.] 67. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 86 Következésképpen az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második, a támogatás összege meghatározásának elmaradásából eredő jogellenességre alapított jogalapról

- 87 Ennek kapcsán emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban egyrészt a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja a szóban forgó támogatást, másrészt pedig elrendeli annak részleges visszatéríttetését. A támogatás összegének meghatározásával kapcsolatos kérdés ez utóbbi tekintetében merül fel.
- 88 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egyetlen uniós jogi rendelkezés sem követeli meg a Bizottságtól, hogy a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatás visszatéríttetésének elrendelésekor pontosan megjelölje a visszatéríttetendő összeget. Elegendő, ha a Bizottság határozata olyan információt tartalmaz, amely lehetővé teszi a címzett számára, hogy jelentős nehézség nélkül maga állapítsa meg ezt az összeget (a Bíróság C-480/98. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2000. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-8717. o.] 25. pontja és a C-441/06. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2007. október 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-8887. o.] 29. pontja; a Törvényszék T-177/07. sz., Mediaset kontra Bizottság ügyben 2010. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-2341. o.] 181. pontja).
- 89 A megtámadott határozat megfelel e követelményeknek, mivel – mint az egyébként a visszatérítendő összeg pontos meghatározása nélkül a fent hivatkozott Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2010. július 9-én hozott végzés 11. pontjában is szerepel – megjelöli azt a módszert, amely szerint ezt az összeget ki kell számítani. Az említett összeg a szerződéses ár és a kedvezményes ár közötti különbözettel egyenértékű, ami a felperes által az érintett időszakban kapott ellentételezési támogatás összegének felel meg (a megtámadott határozat (285) preambulumbekkezdése). A megtámadott határozat 1. cikke kifejezetten utal e preambulumbekkezdésre. Az említett határozat 2. cikke pontosítja, hogy ezen összegnek tartalmaznia kell a kamatokat, és meghatározza azok számításának módszerét. Végül az említett cikk vizsgálatából kitűnik, hogy a Bizottság a szardíniai székhelyű üzemet illetően a 2007. január 19. és 2009. november 19. közötti időszak tekintetében lemondott a visszatéríttetésről.
- 90 A második jogalapot mint megalapozatlant tehát el kell utasítani.

A harmadik, elsődlegesen a működési támogatásként való téves minősítésre, másodlagosan pedig arra alapított jogalapról, hogy az ilyen támogatás a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás alapján megengedett

- 91 Már itt hangsúlyozni kell, hogy a felperes harmadik jogalapja korlátozott jellegű, amennyiben az csak a szardíniai székhelyű üzemre vonatkozik, mivel Veneto nem minősül olyan tartománynak, amely az EK 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja alapján jogosult lenne regionális állami támogatások nyújtására. A Bizottság a megtámadott határozatban (e határozat (240) preambulumbekkezdésében), valamint az ellenkérelemben pontosítja, hogy a 2006. év végétől kezdve Szardínia nem minősült támogatásra jogosult régióknak. Ebből következik, hogy a harmadik jogalap két részét kizárólag annyiban kell megvizsgálni, amennyiben e jogalap az ezen időpontot megelőző időszakra vonatkozó, a szardíniai üzemnek nyújtott támogatás jogellenességét érinti.

Elsődlegesen a szóban forgó támogatás működési támogatásként való téves minősítéséről

- 92 A Bizottság azon elemzésének vitatása keretében, amely szerint a szóban forgó támogatás a közös piaccal összeegyeztethetetlen volt, a felperes azt állítja, hogy nem működési támogatásról volt szó, amely főszabály szerint önmagában ki van zárva a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás hatálya alól (az említett iránymutatás 4.15–4.17. pontja). A felperes többek között az érintett intézkedés átmeneti jellegére, valamint annak alapvetően regionális céljára hivatkozik. Ez az érvelés azonban nem meggyőző. Egyrészt ugyanis a felperes tizenöt éven át (az 1995. évi rendelet hatálybalépésétől a megtámadott határozat, különösen pedig annak 4. cikke közléséig, amelynek értelmében az Olasz

Köztársaságnak meg kellett szüntetnie a szóban forgó támogatás még ki nem fizetett összegeinek nyújtását) kedvezményes díjszabásban részesült. Másrészt, a kedvezményes díjszabás nem csupán Szardíniára, hanem Venetóra is vonatkozott. Mindazonáltal, mint ez az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, működési támogatásoknak minősülnek azok a támogatások, amelyek a vállalkozás által rendes tevékenysége vagy mindennapos üzletvezetése keretében általában viselendő költségeinek könnyítésére irányulnak (a Bíróság C-156/98. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-6857. o.] 30. pontja, valamint a C-459/10. P. sz., Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt kontra Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 34. pontja; a fent hivatkozott Kronoply kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 75. pontja). Következésképpen a szóban forgó támogatás, amely lehetővé tette a felperes számára a villamosenergia-fogyasztásához kapcsolódó költségeinek könnyítését, amely fogyasztás *per definitionem* a mindennapos üzletvezetés körébe tartozik, működési támogatásnak minősült. Ez annál inkább így volt, hogy mivel az alumíniumgyártási folyamat különösen energiaigényes (a megtámadott határozat (74) preambulumbekzdése), a villamosenergia-vásárlás a felperes működése szempontjából alapvető jelentőségű volt.

93 A harmadik jogalap első részét ezért el kell utasítani.

Másodlagosan a szóban forgó támogatásnak a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás alapján való megengedhetőségéről

94 Még a működési támogatások esetében is lehetőség volt az EK 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja alapján jogosult régiók részére nyújtott támogatások engedélyezésére, azzal a feltétellel, hogy e támogatásoknak a regionális fejlesztéshez való hozzájárulásuk és természetük szempontjából indokoltaknak kellett lenniük, a mértéküknek pedig arányosnak kellett lennie az általuk enyhíteni kívánt hátrányokkal. E támogatásoknak időben korlátozottaknak és fokozatosan csökkenő mértékűeknek kellett lenniük. A felperes másodlagosan úgy véli, hogy a szardíniai üzemét illetően a Bizottságnak e jogcímen el kellett volna ismernie e támogatás megengedhetőségét. Ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni.

95 Mindenekelőtt – és ez már önmagában is elegendő volt ahhoz, hogy a Bizottság a támogatást a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás alapján ne tekintse megengedhetőnek – a szóban forgó támogatás nem volt fokozatosan csökkenő mértékű (a megtámadott határozat (65) és (239) preambulumbekzdése), annak ellenére, hogy a díjszabás emelésének felső határát 4%-ban állapították meg. Hangsúlyozni kell ugyanis, hogy a kedvezményes díjszabás nominális összegének rögzített felső határ szerinti emelése nem eredményezi *ipso facto* azt, hogy az említett díjszabás kedvezményezettnek nyújtott ellentételező összege csökken, mivel a villamos energiának a gazdasági szereplőt terhelő valós költsége továbbra is magasabb lehet annál, amit e gazdasági szereplő az akár 4%-kal növelt kedvezményes díjszabás mellett az említett kedvezményezettrel szemben felszámít. Következésképpen, mint azt a Bizottság helyesen megjegyezte, anélkül hogy ezt vitatták volna, a kedvezményes díjszabás csak akkor volt fokozatosan csökkenő mértékű, ha az Unión belüli átlagárak nettó mértéke csökkent, minden más esetben pedig fokozatosan növekvő volt.

96 Továbbá a Bizottság teljesen meggyőzően kifejtette azokat az okokat, amelyek alapján a szóban forgó támogatás nem járult hozzá fenntartható módon a regionális fejlesztéshez. Így a Bizottság a megtámadott határozat (235) és (236) preambulumbekzdésében emlékeztetett arra, hogy a felperes maga is elismerte, hogy a szardíniai ipari telep a kedvezményes díjszabás nélkül nem életképes, és bizonyította, hogy még ha figyelembe is vesszük az új infrastruktúrák (egy gázvezeték és egy tenger alatti kábel) kiépítésének a piaci árakra gyakorolt jövőbeli hatását, az így kapott ár hasonló lenne az Olaszország többi részén alkalmazott árhoz, viszont semmiképp nem érhetné el a 30 euró/MWh árat, amely „szükséges az olvasztók rentábilis működéséhez” (a megtámadott határozat

(235) preambulumbekzdése). Így a felperes üzeme – amely távol állt attól, hogy a szóban forgó támogatásnak köszönhetően a sziget jövőbeli fejlesztésének mozgatója legyen – maga is teljes mértékben a kedvezményes díjszabástól függött.

- 97 Végül, mivel a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás a támogatás megengedhetőségéhez megköveteli, hogy e támogatás arányos legyen az általa enyhíteni kívánt hátrányokkal, a Bizottság megvizsgálta, hogy a kedvezményes díjszabás megfelelt-e az egyéb ügyfelek tekintetében Szardínia és az Itáliai-félsziget között érzékelhető különbségnek. Márpedig a Bizottság megállapította, hogy a felperesnek nyújtott visszatérítés jóval magasabb volt, mint az egyébként érzékelhető különbség (a megtámadott határozat (238) preambulumbekzdése). E feltételek mellett a felperes nem állíthatja megalapozottan, hogy a szóban forgó támogatás arányos, következésképpen pedig megengedhető lett volna.
- 98 Mivel a kritériumok nem teljesülnek, a Bizottság helyesen állapította meg, hogy ez akadályát képezi annak, hogy a szardíniai kedvezményes díjszabás a regionális támogatásokról szóló iránymutatás alapján megengedhető legyen.
- 99 A fentiekből következik, hogy a harmadik jogalap második részét is, következésképpen pedig a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A negyedik, a megfelelő ügyintézés elvének és a VPP-programot illetően az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

- 100 A felperes úgy véli, hogy a Bizottság a 2007. január 19-i levéllel, tágabb értelemben pedig a VPP-program értékelését érintő magatartásával súlyosan és nyilvánvalóan megsértette a megfelelő ügyintézés elvét és az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdését (a megtámadott határozat elfogadásának időpontját figyelembe véve, valójában az EK 87. cikk (3) bekezdését).
- 101 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a közigazgatási eljárások uniós jogi garanciái közé tartozik különösen a megfelelő ügyintézés elve, amelyhez az adott ügy minden lényeges elemének gondos és részrehajlás nélküli vizsgálatára irányuló kötelezettség kapcsolódik (a Bíróság C-269/90. sz., Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-5469. o.] 14. pontja és a Törvényszék T-263/07. sz., Észtország kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítéletének [EBHT 2009., II-3463. o.] 99. pontja).
- 102 Ezt követően hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság a megtámadott határozat (281) preambulumbekzdésében elismerte, hogy a 2007-ben megkezdett és a VPP-programra vonatkozó tárgyalások elhúzódása – jóllehet az nagyrészt azzal magyarázható, hogy az Olasz Köztársaság késve reagált – „ellentétes a [megfelelő] ügyintézés elvével, és befolyásolta a kedvezményezett viselkedését a vizsgálat hátralevő részében”.
- 103 Márpedig, jóllehet a Törvényszéket semmilyen módon nem köti a Bizottság által a saját magatartását illetően adott esetben kialakított mérlegelés, a megtámadott határozat jogszerűségét pedig saját magának kell felülvizsgálnia, e felülvizsgálat során köti őt mind a kereseti kérelem, mind pedig a megtámadott határozat pontos tárgya.
- 104 Így, amennyiben a megfelelő ügyintézés elvének megsértése a Bizottság tétovázásaiban, valamint abban nyilvánul meg, hogy a Bizottság a felperes szardíniai székhelyű üzemét illetően a VPP-programot nem kellő gyorsasággal vizsgálta meg, meg kell állapítani, hogy a Bizottság helyénvalónak ítélte, hogy „a levél keltezési időpontja, azaz 2007. január 19-e és [...] [a megtámadott] határozat [...] közötti időszakban nyújtott támogatást ne kelljen visszafizetni” (a megtámadott határozat (282) preambulumbekzdése). A megtámadott határozat 2. cikkének (1) bekezdése ezt az elemzést tükrözi. Következésképpen a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalapot mint

részben hatástalant el kell utasítani, amennyiben e jogalap nem érintheti a megtámadott határozat jogszerűségét azon kérdést illetően, hogy a szóban forgó támogatás összeegyeztethető-e a közös piaccal, továbbá nincs hatása azon támogatás összegére, amelynek visszatéríttetését a Bizottság a szardíniai üzem tekintetében a 2007. január 18-át követő időszakra vonatkozóan rendelte el.

¹⁰⁵ Ugyanakkor az említett jogalap olvasatából kitűnik, hogy a felperes e jogalapot „A közigazgatási eljárás Bizottság általi lefolytatása” című szerkezeti egység alatt tágabb összefüggésbe helyezi, különösen azokra a késleltetésekre alapítva az érveit, amelyek – ha hinni lehet a felperesnek – az alábbi körülmények összeadódásából erednek:

- az Alumix-határozat tartalma, amely határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az 1995. évi rendelettel végrehajtott intézkedések nem minősülnek állami támogatásnak;
- a Bizottság tétlensége azt követően, hogy tájékoztatták a kezdeti támogatás módosításairól;
- az, hogy a 2004. évi rendeletet illetően a Bizottság vizsgálatot indított a kedvezményes díjszabás új kedvezményezettjeivel szemben, a felperessel szemben viszont nem;
- a 2006. július 19-i határozat elfogadása;
- a megtámadott határozat elfogadása azon feltevés elvetését követően, amelyet a VPP-program jelentett.

¹⁰⁶ E különböző körülmények akár külön-külön, akár pedig együttesen vizsgálva nem minősülhetnek a megfelelő ügyintézés elve megsértésének. Egyrészt ugyanis a Törvényszék már emlékeztetett arra, hogy az Alumix-határozat alapján a felperes nem vélhette úgy, hogy e határozat hatálya túlterjed az 1995. évi rendeletben azon kedvezményes díjszabás nyújtására biztosított tíz éven, amelyben a felperes részesült. Másrészt, nem kifogásolható a Bizottsággal szemben a megfelelő ügyintézés elve tiszteletben tartásának elmulasztása, ha az intézmény kizárólag valamely harmadik személynek betudható magatartás folytán nem volt abban a helyzetben, hogy megfelelő ügyintézést folytasson. Márpedig nem vitatott, hogy a jelen ügyben azon kérdést illetően, hogy az állami támogatások bejelentésére irányuló eljárást tiszteletben tartották-e, a Bizottság azért nem tudott akként állást foglalni, ahogyan kellett volna, mert az Olasz Köztársaság nem jelentette be a 2004. évi rendeletet és a 2005. évi törvény 11. cikkének (11) bekezdését, amely magatartás jogellenesnek minősül. Ráadásul – mint az a fenti 65–67. pontban megállapítást nyert – az új rendelkezések olasz hatóságok általi elfogadását követően a Bizottság nem tanúsított tétlenséget, hanem kérte e hatóságoktól az általa szükségesnek ítélt információkat. Harmadrészt, a 2006. július 19-i határozatot mind a Törvényszék, mind pedig a Bíróság jogszerűnek ítélte, ideértve azt is, hogy e határozat választóvonalat húz a felpereseket, valamint a kedvezményes díjszabásnak a 2004. évi rendelettel kijelölt új kedvezményezettjeit érintő ág között. Negyedrészt, a fenti 104. pont felidézte, hogy a VPP-programmal kapcsolatos megbeszélések megindításával, majd e feltevés elvetésével okozott késedelmet illetően a Bizottság úgy vélte, hogy ezt magának is figyelembe kell vennie, amennyiben lemondott a támogatás ehhez kapcsolódó összegének visszatéríttetéséről, ami bizonyosan nem minősülhet hivatali visszásságnak.

¹⁰⁷ Végül az EK 87. cikk (3) bekezdésének abban megnyilvánuló állítólagos megsértését illetően, hogy a Bizottság elmulasztotta a VPP-program szardíniai hatásainak értékelését, emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban helyesen állapította meg, hogy az említett program nem adott elégséges alapot a támogatás összeegyeztethetőségének igazolására, legyen szó akár a megvalósítását követő átmeneti időszakról, akár pedig főleg e megvalósítást megelőző időszakról (a megtámadott határozat (253) preambulumbekkezdése). Mivel ugyanis a 2006. év végétől kezdve Szardínia nem minősült e rendelkezés alapján támogatásra jogosult régióknak, a Bizottság és az Olasz Köztársaság közötti megbeszélések pedig a 2007. év elején kezdődtek, az EK 87. cikk (3) bekezdése nem sérülhetett amiatt, hogy a Bizottság lemondott az említett program figyelembevételéről, különös tekintettel arra, hogy az EK 87. cikk (1) bekezdése által megállapított általános elv az állami támogatások tilalmának

elvé, az ezen elv alóli kivételeket pedig szigorúan kell értelmezni (a Bíróság C-277/00. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3925. o.] 20. pontja, valamint a C-346/03. és C-529/03. sz., Atzeni és társai egyesített ügyekben 2006. február 23-án hozott ítéletének [EBHT 2006., I-1875. o.] 79. pontja; a Törvényszék T-362/05. és T-363/05. sz., Nuova Agricast és Cofra kontra Bizottság ügyben 2008. december 2-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 80. pontja).

- 108 Az eddigiekből következik, hogy a negyedik jogalapot el kell utasítani.
- 109 Következésképpen, mivel a hat jogalap közül egyiknek sem lehet helyt adni, a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 110 Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően, az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján őt kell kötelezni a költségek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is. Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának megfelelően a jelen eljárásban beavatkozóként részt vevő Olasz Köztársaság maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) Az Alcoa Trasformazioni Srl maga viseli a saját költségeit, valamint köteles viselni az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.**
- 3) Az Olasz Köztársaság maga viseli a saját költségeit.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. október 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások